Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

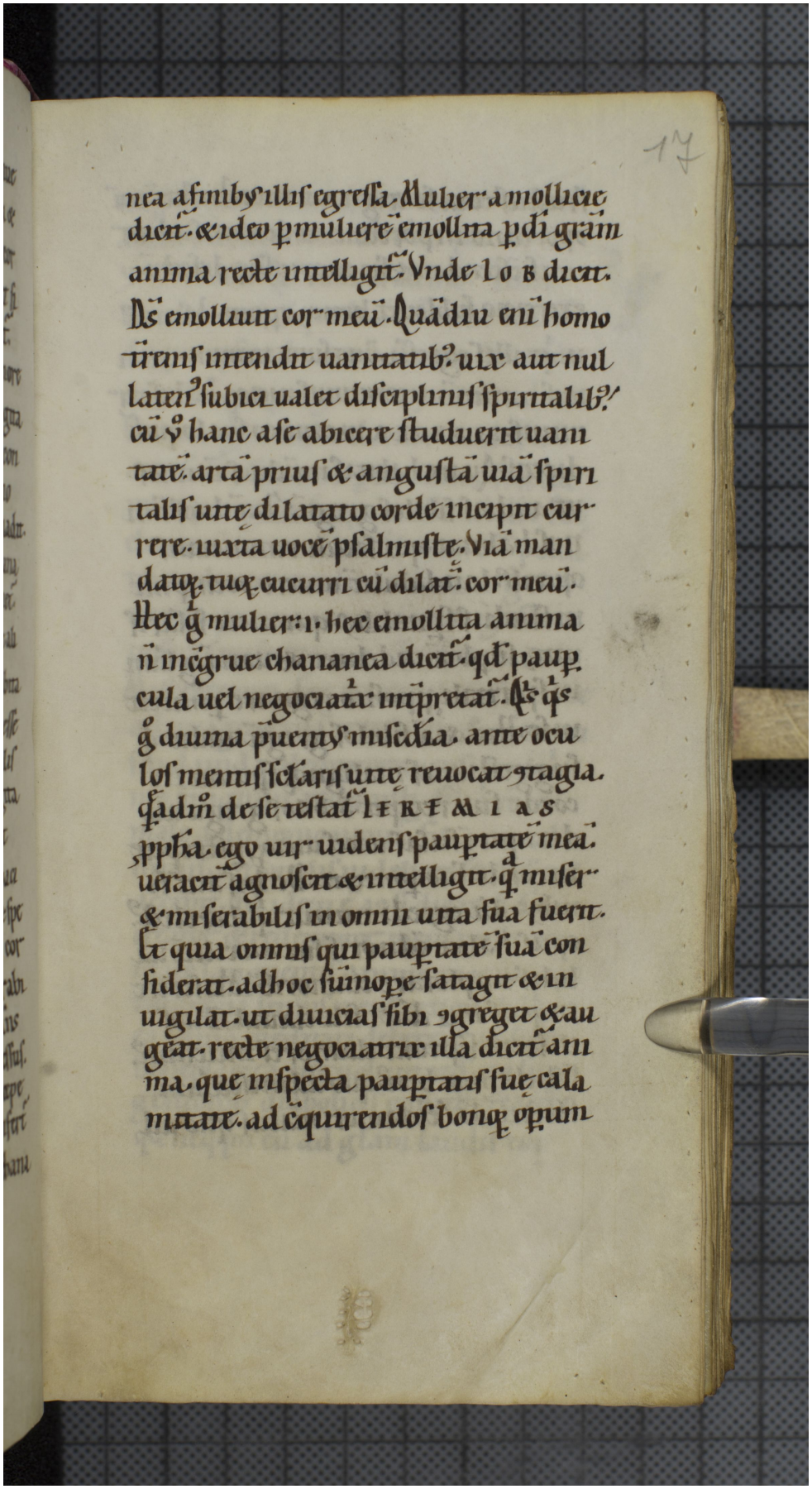

17

nea a finibus illis egressa. Mulier a mollicie
dicit. & ideo p mulierem emollita p di gram
anima recte intelligit. Vnde Iob dicit.
Ds emollivit cor meum. Quadiu enim homo
tremis intendit uanitatib? uix aut nul
latenus subiacet ualer disciplinis spiritalib?
cui si hanc a se abiecere studuerit uani
tatem. arta prius & angusta uia spiri
talis uitę dilatato corde incepit cur
rere. iuxta uocem psalmiste. Viam man
datorum tuorum cucurri cum dilatasti cor meum.
Hec igitur mulier. i. hec emollita anima
ni in egrue chananea dicit. qd paup
cula uel negociatrix interpretat. Ds qs
g diuina puerius misericordia. ante ocu
los mentis sclaris uitę reuocat stagia.
qua adm de se testat IEREMIAS
ppha. ego uir uidens paupertatem meam.
ueracit agnosci & intelligit. q. miser
& miserabilis in omni uita sua fuerit.
Et quia omnis qui paupertate sua con
fiderat. adhoc sui inopes satagit & in
uigilat. ut diuitias sibi egregie & au
geat. recte negociatrix illa dicit am
ma. que inspecta paupertatis sue cala
mitate. ad equirendos bonorum opum